Global Storybooks

globalstorybooks.net

La tago, kiam mi foriris hejmon por iri al la urbo

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
Brian Wambi
Espen Stranger-Johannessen

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

La tago, kiam mi foriris hejmon por iri al la urbo

Lesley Koyi, Ursula Nafula
Brian Wambi
Espen Stranger-Johannessen

3

Esperanto eo

Ĉe la malgranda bushaltejo en mia vilaĝo estis multa agado de homoj kaj superŝarĝitaj busoj. Sur la tero estis eĉ pli da ŝarĝoj. Helpantoj kriis la loknomojn kien iliaj busoj iris.

“Urbo! Urbo! Iranta okcidenten!” Mi aŭdis helpanton krii. Tio estis la buso, kiun mi devis kapti.

La urba buso estis preskaŭ plena, sed pli da homoj ankoraŭ antaŭenpuŝis. Iuj enmetis sian pakaĵon sub la buso. Aliaj metis la siajn interne sur la rakojn.

La buso veturonta reen rapide pleniĝis . Baldaŭ ĝi reiros orienten. La plej grava afero por mi nun estis serĉi la domon de mia onklo.

Naŭ horoj poste mi vekiĝis pro laŭta ekbruo kaj voko al pasaĝeroj kiuj reiros al mia vilaĝo. Mi ekprenis mian saketon kaj saltis el la buso.

Novaj pasaĝeroj kroĉis siajn biletojn, dum ili serĉis ie sidiĝi en la homplena buso. Virinoj kun junaj infanoj faris ilin komfortaj por la longa vojaĝo.

Mi alpremiĝis apud fenestro. Tiu, kiu sidis apud mi tenis firme verdan plastan sakon. Li portis malnovajn sandalojn, eluzitan mantelon, kaj li aspektis nervoza.

Survoje mi enmemorigis la nomon de la loko, kie mia onklo loĝis en la granda urbo. Mi ankoraŭ murmuris ĝin, kiam mi ekdormis.

Sed mia menso vagis hejmen. Ĉu mia patrino estos sekura? Ĉu miaj kunikloj havigos monon? Ĉu mia frato memoros akvumi miajn ĝermintajn arbetojn?

Mi rigardis eksteren el la buso kaj rimarkis ke mi forlasis mian vilaĝon, la lokon, kie mi kreskis. Mi estis survoje al la granda urbo.

La ŝarĝado estis finfarita kaj ĉiuj pasaĝeroj sidis. Kolportistoj ankoraŭ enŝoviĝis en la buson por vendi siajn varojn al la pasaĝeroj. Ĉiuj kriis la nomojn de la haveblaj varoj. La vortoj sonis al mi strangaj.

La vojaĝo progresis, kaj la interno de la buso tre varmiĝis. Mi fermis miajn okulojn esperante dormi.

Kiam la buso forlasis la bushaltejon, mi fiksrigardis tra la fenestro. Mi demandis min ĉu mi iam revenos al mia vilaĝo.

Kelkaj pasaĝeroj aĉetis trinkaĵojn, aliaj aĉetis malgrandajn manĝetojn kaj komencis maĉi. Tiuj, kiuj ne havis monon, kiel mi, nur rigardis.

Ĉi tiujn agadoj interrompsj la hupado de la buso, signo ke ni pretis foriri. La helpanto kriis ke la kolportistoj eliru.

Kolportistoj puŝis unu la alian por elbusiĝi. Kelkaj redonis monŝanĝon al la vojaĝantoj. Aliaj faris lastatempajn klopodojn vendi pli da aĵoj.